

**Geachte voorzitter,
Beste commissieleden,**

Mijn naam is Mark Borreman, en ik spreek vandaag namens een groep verontruste inwoners uit de dorpen en het buitengebied.

Als mogelijke buur van het toekomstige zonnepark maak ik mij zorgen. Niet alleen over het aanzicht, maar ook over het nut van zonnevelden, het gebruik van waardevolle agrarische grond en de veiligheid van zo'n installatie in ons buitengebied.

U bespreekt maandag 9 februari een discussienota over de eerste aanpassing van het uitnodigingskader. Maar eerlijk gezegd kan ik de onderwerpen in deze nota niet los zien van het volledige handelingskader. Het voelt een beetje alsof we een maaltijd krijgen die we eigenlijk niet willen eten — opgediend in kleine, hapklare stukjes, zodat we achteraf niet precies doorhebben wat we hebben doorgeslikt. Daarom neem ik toch even de vrije ruimte om breder te kijken, al houd ik het beknopt.

1. Aanzicht van het landschap

Ik houd dit punt kort, maar het raakt ons diep. Mijn vrouw en ik hebben jaren geleden bewust gekozen voor een plek buitenaf. Vanuit een garage bouwden we stap voor stap een woning waar we nu als gezin met veel plezier wonen. Die rust, de ruimte, het open landschap — dat is waarom we hier ons leven zijn begonnen aan de Wolbert in onze dorp Wapenveld.

De gedachte dat in deze open omgeving straks een groot, industrieel ogend zonnepark verschijnt — zoals we er al zo veel kennen in dit kleine land — voelt voor ons als een flinke kras op het landschap. En om eerlijk te zijn: dat uitzicht blijft langer dan een kras.

2. Gebruik van agrarisch waardevolle grond

In de afgelopen vijf jaar leek het wel alsof de crises elkaar sneller opvolgden dan we ze konden uitspreken. Ik zal ze niet allemaal opnoemen, maar één ding valt op: in Nederland willen we ongelooflijk veel op een verbluffend klein stukje aarde.

Laten we dan alsjeblieft zuinig omgaan met de kostbare agrarische grond die we nog hebben. Grond die we nu dreigen in te ruilen voor zonnevelden die stroom leveren op momenten waarop we die vaak al in overvloed hebben — denk aan de dagen waarop onze eigen daken al maximaal produceren en de netten piepen en kraken.

Het voelt alsof we gouden landbouwgrond gebruiken om iets te maken dat we op dat moment nauwelijks kwijt kunnen. Dat kan efficiënter. Dat moet efficiënter.

3. Veiligheid van zonneparken

Dan een onderwerp dat mij als vader en buurman extra raakt: veiligheid.

In 2022 spraken wij met verschillende raadsleden over de minimale afstand tussen een zonnepark en woningen. Destijds werd genoemd dat 100 tot 200 meter logisch zou zijn. Inmiddels is deze afstand teruggebracht tot 50 meter. En dat roept vragen op — veel vragen.

Wat betekent die halvering van afstand voor:

- **Lichthinder**
Flikkering, reflecties en verlichting rondom het terrein kunnen direct invloed hebben op onze leefomgeving.
- **Brandrisico's**
Hoewel dergelijke branden niet vaak voorkomen, kunnen de gevolgen groot zijn. Zonnepanelen blijven spanning voeren, vegetatie kan brand versnellen, en een brand in een zonnepark is niet eenvoudig te bestrijden vanwege bereikbaarheid.
- **Onbekende factoren**
En misschien nog wel het meest zorgelijk: de dingen die we simpelweg nog níét weten. De techniek ontwikkelt snel, maar ook de risico's ontwikkelen mee. Wij wonen in het buitengebied — dat betekent gezinnen, dieren, natuur... en een grote verantwoordelijkheid om hier geen onnodige risico's te introduceren.

Laat me twee punten uitlichten.

3a. Les uit een recente asbestbrand

Begin januari dit jaar, bij de brand in Noord-Scharwoude, kwam asbest vrij. Tachtig adressen kregen te horen dat ze zelf, via hun eigen verzekeraar, moesten saneren — anders volgde een rekening. Pas later coördineerde de verzekeraar van het bedrijf de sanering collectief; bewoners die al waren begonnen, hadden nog steeds geen zekerheid over vergoeding. Dat wil je als buur nooit meemaken: schade niet veroorzaakt, maar wel de rekening op de mat.

3b. Zonneparken en brandbaarheid van vegetatie

Onder droge, winderige omstandigheden kan de vegetatie in zonneparken genoeg hitte leveren om panelen te doen ontbranden. Brandbestrijding is dan extra lastig door bereikbaarheid en bluswatervoorziening. Goed vegetatiebeheer, compartimentering en toegankelijke aanrijroutes zijn dus geen luxe, maar randvoorwaarde.

4. Accu's in containers: mooi voor het net, maar niet "gewoon 50 meter"

Waarschijnlijk komen bij het zonnepark ook accu's (energieopslagsystemen) in containers. Handig voor het net, maar ze brengen eigen risico's mee: **thermal runaway, toxische gassen** en moeilijk te blussen branden.

Het RIVM heeft in 2025 een rekenmethode opgesteld om veilige afstanden tot woningen en andere kwetsbare functies te bepalen. Die afstanden kunnen — afhankelijk van capaciteit en configuratie — substantieel zijn. Er zitten nog onzekerheden in omdat de techniek snel evolueert, maar omgevingsdiensten passen de methode nu al toe bij ruimtelijke afwegingen. "Gewoon 50 meter" is bij batterijcontainers dus geen vanzelfsprekendheid.

Drie concrete verzoeken

1. Hanteer ruimere, onderbouwde afstanden tot woningen wanneer batterijcontainers worden voorzien; gebruik de RIVM-rekenmethode als basis.
2. Leg aansprakelijkheid en saneringsverantwoordelijkheid bij calamiteiten van tevoren vast, zodat bewoners niet in een "Noord-Scharwoude-scenario" belanden.
3. Verplicht in vergunningen: stevig vegetatiebeheer, compartimentering, bereikbaarheid en bluswatervoorziening.

Tot slot

Ik wil graag benadrukken dat ik niet tegen duurzame energie ben. Integendeel. Maar duurzaamheid is meer dan megawatt en vierkante meters. Het gaat ook over zorgvuldig omgaan met de omgeving, met onze veiligheid en met de leefkwaliteit van inwoners die hier al generaties lang wonen — en/of zoals wij: die hier bewust hebben gekozen voor een rustige plek om een gezin op te bouwen.

Ik vraag u daarom:

Kijk niet alleen naar de cijfers, maar ook naar de mensen achter die cijfers.

Naar de plekken waar zij wonen en naar het landschap dat wij met elkaar willen doorgeven aan onze kinderen.

Dank u wel voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

Mark Borreman

Bijlage – Bronnen & handreikingen (voor raadsleden)

Incident & aansprakelijkheid

- NH Nieuws: *Omwonenden afgebrande garage hoeven opruimen asbest toch niet zelf te regelen* (13–14 jan 2026) — casus Noord-Scharwoude: eerst individueel laten saneren, later collectieve coördinatie; onduidelijkheid over vergoeding bij vroeg gestartte sanering.

Zonneparken & brandgedrag vegetatie

- NIPV/berichtgeving: relatie vegetatie ↔ brandgedrag; noodzaak van vegetatiebeheer, bereikbaarheid, bluswater bij zonneparken. [\[nipv.nl\]](#)

Accu's / energieopslag (EOS)

- NIPV (2024): *Thuisbatterijen en brandveiligheid* — uitleg thermal runaway, toxische gassen, blusproblemen. (Relevante mechanismen ook voor grotere systemen.) [\[nipv.nl\]](#)
- RIVM (2025): nieuws + rekenmethode omgevingsveiligheid voor grootschalige batterijopslag; bepaling veilige afstanden; duiding van onzekerheden. [\[rivm.nl\]](#),
- Omgevingsdienst Achterhoek (2025): toepassing RIVM-methode in de praktijk bij RO-afwegingen. [

Handreikingen PV-incidenten (NIPV) & Rijksonderzoek

- NIPV (2025): *Handreiking incidentbestrijding zonnepanelen* — repressief, veilig optreden; inzetkaarten; voorwaarden voor bereikbaarheid en bluswater. [\[climategate.nl\]](#)
- NIPV (10 juni 2025): *Handreiking depositie na branden met zonnepanelen* — rollen/verantwoordelijkheden, communicatie en opruimmethodes in de nafase. [\[buntasbest...anering.nl\]](#)
- Rijksoverheid (27 dec 2024): *Eindrapport verbeteren monitoring en voorschriften brandveiligheid PV* — oorzaken, monitoring, test- en beoordelingsmethoden. [\[chast.nl\]](#)